

อนุสัญญา
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสหภาพเชีย
เพื่อ^๑
การเว้นการเก็บภาษีข้อนี้และการเบื้องต้นการเลี้ยงรับภูมิคุก
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสหภาพเชีย มีความประสงค์จะทำ
อนุสัญญานี้เพื่อการเว้นการเก็บภาษีข้อนี้ และการเบื้องต้นการเลี้ยงรับภูมิคุก
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ให้คุณลงนามดังต่อไปนี้

ข้อ ๑
ขอนช่วยด้านบุคคล

อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลดังต่อไปนี้ในรัฐสหภาพเชียรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐ

ข้อ ๒
ภาษีที่ออกในขอบเขต

๑. อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ ที่ค้างบังคับในนามของรัฐสหภาพเชียรัฐบาลแห่ง
โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ
๒. ภาษีที่บังคับแก่บุคคลดังต่อไปนี้ให้ใช้บังคับ หรือจากองค์ประกอบของเงินได้ รวมทั้งภาษี
ที่เก็บจากผลได้จากการเปลี่ยนมือสัมภาระนิทรรพ์ หรืออสังหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากผลเงิน
ค่าเช่า หรือเงินเดือนที่จ่ายโดยวิถีทางใดๆ ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าเช่าทุนให้อิสระเป็น
ภาษีเก็บจากเงินได้

3. ภาษาที่รักเก็บอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอนุสัญญาจะใช้บังคับ ได้แก่

ก) ในกรณีรัฐเชิญ ภานีเก็บจากเงินได้และจากกำไรที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายของสหพันธ์รัฐ รัฐเชิญต้องไปนี้

- “ภาษีจากกำไรของวิสาหกิจและองค์กร” และ
- “ภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้า”
(ต้องไปนี้จะเรียกว่า “ภาษีรัฐเชิญ”)

ข) ในกรณีประเทศไทย

- ภาษีเงินได้
- ภาษีเงินได้ปีโครงเลื่อน
(ต้องไปนี้จะเรียกว่า “ภาษีไทย”)

4. อนุสัญญาจะใช้บังคับแก่ภาษีใด ๆ ที่เหมือนกัน หรือในสาระสำคัญคล้ายคลึงกันอีกด้วย ซึ่งหลังจากวันที่ลงนามในอนุสัญญานี้ จะได้ตั้งบังคับเพิ่มเดินจาก หรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ ในปัจจุบัน เสียหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐรู้สึกว่าสัญญาจะได้แจ้งแก้กันและกัน เพื่อให้ทราบถึง ความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใด ๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ 3
บทนิยามทั่วไป

1. เพื่อความยุ่งประะทัคของอนุสัญญานี้ 词典 แต่บินทะก้าหนดเป็นอ่างอื่น

ก) คำว่า “รัฐเชิญ” หมายถึง คินแคนของสหพันธ์รัฐรัฐเชิญ รวมถึงพื้นที่ทางทะเลโดยซึ่งคิดต่อ กันทะเลขามาเขต ซึ่งสหพันธ์รัฐรัฐเชิญมีสิทธิออกให้และเขตอ่านางตามกฎหมายภายใน และตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ข) คำว่า “ประเทศไทย” หมายถึง คินแคนของราชอาณาจักรไทย รวมถึงพื้นที่ทางทะเลโดยซึ่งคิดต่อ กันทะเลขามาเขต ซึ่งราชอาณาจักรไทยมีสิทธิออกให้และเขตอ่านางตามกฎหมายภายใน และตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ค) คำว่า “รัฐรู้สึกว่าสัญญารัฐหนึ่ง” และ “รัฐรู้สึกว่าสัญญาอีกรัฐหนึ่ง” หมายถึง รัฐเชิญ หรือ ประเทศไทย แล้วมีคืนบินทะก้าหนด

- ๔) ค่าว่า “บุคคล” รวมถึงบุคคลธรรมชาติ บริษัทและคณะบุคคลใด ๆ ตลอดจนหน่วยใด ๆ ซึ่งถือเป็นหน่วยการศึกษาเชิงภาษาที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง
- ๕) ค่าว่า “บริษัท” หมายถึงนิติบุคคลใด ๆ หรือหน่วยใด ๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี
- ๖) ค่าว่า “วิชาแห่งของรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง” และ “วิชาแห่งของรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง” หมายถึง วานิชกรรมที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง และวานิชกรรมที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งตามลักษณะ
- ๗) ค่าว่า “ภาษี” หมายถึง ภาษีไทยหรือภาษีรัฐเชิง แล้วแต่รัฐจะกำหนด
- ๘) ค่าว่า “คนไทย” หมายถึง บุคคลธรรมชาติใด ๆ ซึ่งมีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง
- ๙) ค่าว่า “การจราจรระหว่างประเทศ” หมายถึง การขนส่งใด ๆ ทางเรือหรือทางอากาศยาน ซึ่งดำเนินการโดยวิชาแห่งของรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง ยกเว้นกรณีการเดินเรือหรือเดินอากาศยานระหว่างสถานที่ต่าง ๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งเท่านั้น และ
- ๑๐) ค่าว่า “เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” ในกรณีของรัฐเชิงหมายถึงกระทรวงการคลังแห่งสหพันธ์รัฐรัฐเชิงหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายและในกรณีของประเทศไทย หมายถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย
๒. ในการใช้บังคับอนุสัญญาโดยรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง ค่าใด ๆ ที่มิได้ขานไว้ในอนุสัญญานี้ให้มีความหมายซึ่งคำนึงถึงดูดตามกฎหมายของรัฐนั้น เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่มีการขัดแย้งกันระหว่างกฎหมายของรัฐนั้นซึ่งเกี่ยวกับภาษีที่อนุสัญญานี้ใช้บังคับ กับกฎหมายลักษณะอื่น ๆ ของรัฐนั้นให้ใช้กฎหมายเกี่ยวกับภาษีซึ่งอยู่ในบังคับของอนุสัญญา นี้มาบังคับ

ข้อ ๔
ผู้มีถิ่นที่อยู่

- เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ ค่าว่า “ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง” หมายถึง บุคคลใด ๆ ผู้ซึ่งตามกฎหมายของรัฐนั้นมีหน้าที่ต้องเสียภาษีในรัฐนั้นโดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานที่ก่อตั้ง (จดทะเบียน) สถานจัดการหรือโดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะ

คล้ายคลึงกัน แต่ค่านี้มิให้รวมถึงบุคคลใดซึ่งมีหน้าที่ต้องเสียภาษีในรัฐนั้นด้วยเหตุเฉพาะการมิเจน ได้จากแหล่งในรัฐนั้นแต่เพียงอย่างเดียว

2. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลธรรมดายังเป็นผู้มีอิสิทธิ์ของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้
 - ก) ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานี้เป็นผู้มีอิสิทธิ์ของรัฐซึ่งบุคคลนี้มีที่อยู่ต่อมา ถ้าบุคคลนี้มีที่อยู่ต่อมาในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีอิสิทธิ์ของรัฐซึ่งบุคคลนี้มีความสัมพันธ์ทางส่วนด้านเดทางหมายระบุกิจไกส์ชิดกิจ (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)
 - ข) ถ้าไม่องค์กรหน่วยงานซึ่งบุคคลนี้มีศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญได้หรือถ้าบุคคลธรรมดานี้ไม่มีที่อยู่ต่อมาในรัฐหนึ่งรัฐใด ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานี้เป็นผู้มีอิสิทธิ์ในรัฐที่บุคคลนี้มีที่อยู่เป็นปกติวิถี
 - ก) ถ้าบุคคลธรรมดานี้มีที่อยู่เป็นปกติวิถีในทั้งสองรัฐหรือไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิถีในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีอิสิทธิ์ของรัฐที่บุคคลนี้เป็นคนชาติ
 - ก) ถ้าเดชะรัฐถือว่าเป็นบุคคลธรรมดานี้เป็นคนชาติของรัฐตน หรือไม่ได้เป็นคนชาติของทั้งสองรัฐ ให้เข้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน
3. ในกรณีตามเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลนอกเหนือจากบุคคลธรรมดานี้เป็นผู้มีอิสิทธิ์ของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้มีอิสิทธิ์ของรัฐที่ได้ก่อตั้งขึ้น (ได้จะคงไว้เช่น)

ข้อ 5 สถานประกอบการถาวร

1. เพื่อความยุ่งประ沧桑ท์ของอนุสัญญาฯ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งนั่น
2. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" โดยเฉพาะรวมถึง

- ก) สถานที่ตั้งการ
- ข) สาขา
- ค) สำนักงาน
- ด) โรงงาน
- ด) โรงช่าง
- ก) เห็นชอบฯ บ่อน้ำมันหรือป้อก้าช บ่อ หรือสถานที่อื่นใดที่ใช้ในการขุดกัน
ทรัพยากรธรรมชาติ
- ข) ที่ทำการเพาะปลูก หรือไร่สวน
- ค) คลังสินค้า ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดทำสิ่งอ่านของความประพฤติในการเก็บรักษาสินค้า
สำหรับบุคคลอื่น
- ด) ที่ดึงอากาศ โครงการก่อสร้าง โครงการดีดึงหรือ โครงการประกอบ หรือกิจกรรมตรวจ
ควบคุมเกี่ยวกับการน้ำ ซึ่งที่ดึง โครงการ หรือกิจกรรมเข่นวันน้ำด้านนิคิต่อถัง
เป็นระยะเวลาเกินกว่า ๖ เดือน
- ก) การให้บริการ รวมทั้งบริการให้คำปรึกษาไทยด้วยอีเมลที่อยู่ของรัฐสูตท้าสัญญาธุรกิจครุภัณฑ์
ผ่านอุปกรณ์ทางวิทยุสื่อสาร อุปกรณ์ที่เกี่ยวกับการในอักษรและน้ำ ดังเด่นนิคิต่อถังเพื่อโครงการ
เดี่ยวๆ หรือโครงการที่เกี่ยวเนื่องกัน ภายใต้รัฐสูตท้าสัญญาธุรกิจครุภัณฑ์เป็นระยะเวลาเดียว
หรือหนาวยาจะเวลา รวมกันเกินกว่า ๓ เดือน ภายใต้ระยะเวลาเดียวกันของเดือนได้ ๆ
3. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนของข้อนี้อยู่ คำว่า “สถานประกอบการอ่าว” ไม่ให้มีอย่างรวมถึง
- ก) การใช้สิ่งอ่านของความประพฤติเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา การจัดแสดง
ตั้งของห้องสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น
- ข) การเก็บรักษาบุคคลซึ่งของของห้องสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพื่อความมุ่งประสงค์
ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดง

ก) การเก็บรักษาบุคคลเพื่อข้อสิ่งของหรือต้นค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการประกอบ

4) การมีสถานธุรกิจประจําเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของ หรือต้นค้า หรือรวมรวม หรือรวมซึ่งกันและกันเพื่อวิสาหกิจนั้น

5) การมีสถานธุรกิจประจําไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการโฆษณา การให้เชื้อสินเทศ การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันซึ่งมีภาระเป็นการเครื่องการ หรือเป็นส่วนประกอบให้แก่วิสาหกิจนั้น

4. เมื่อจะมีนาทบัญญัติของวรรค 1 และวรรค 2 เมื่อบุคคลนอกเหนือจากด้านหน้าที่มีสถานภาพเป็น อิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค 6 กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่งในนามของวิสาหกิจของ รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการด้วยในรัฐที่กล่าวดังนี้ แต่บุคคลนั้น

ก) มีแหล่งได้มาซึ่งเป็นปัจจัยวัสดุในรัฐที่กล่าวดังนี้และรัฐผู้ซึ่งอ้างในการทำสัญญาในนามของ วิสาหกิจนั้น เนื่องไว้แต่ว่ากิจกรรมด้วย ๆ ของบุคคลนั้นจำกัดอยู่เฉพาะการซื้อสิ่งของหรือ ต้นค้าเพื่อวิสาหกิจนั้น

ข) ในเมื่อมาทางเด่นว่ามัน แต่ได้เก็บรักษาอย่างเป็นปัจจัยวัสดุในรัฐที่กล่าวดังนี้และรัฐผู้ซึ่ง บุคคลนั้นซึ่งของของหรือต้นค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น และดำเนินการตามคำสั่งซึ่งของหรือ ทำการส่งมอบของในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ

ค) ในเมื่อมาทางเด่นว่ามัน แต่ได้ซัดหาคำสั่งซึ่งของเป็นปัจจัยวัสดุในรัฐที่กล่าวดังนี้และรัฐผู้ ก็หนนหดหรือเก็บหั้งหนด เพื่อวิสาหกิจนั้นหรือเพื่อวิสาหกิจนั้น และวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น

5. เมื่อจะมีนาทบัญญัติในวรรคก่อน ๆ ของข้อนี้อยู่ วิสาหกิจประกอบกันกับของรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่ง ยกเว้นในกรณีของการรับประกันภัยต่อ จะถือว่ามีสถานประกอบการด้วยในรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่งนั้น ด้วยวิสาหกิจนั้นเรียกเก็บเป็นประกันในอาณาเขตของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือรับประกันภัยภายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทางอุตสาหกรรมหัวหน้า ซึ่งมิได้เป็นด้านหน้าที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรค 6

6. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาที่ไม่ถือว่ามีสถานประกอบการตามในรัฐผู้ทำสัญญา
อิกรูปหนึ่งเพียงเท่าที่วิสาหกิจดังกล่าวคำนวณธุรกิจในอิกรูปหนึ่งนั้นโดยผ่านทางนาขหน้า
ตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลเช่นว่า
นี้จะกระทำการอันเป็นปกติในธุรกิจของตน อายุไม่ต่ำกว่า 21 ปี กรรมการและผู้จัดการ
ได้กระทำการเพื่อวิสาหกิจนั้นทั้งหมด หรือเกินทั้งหมด หรือกระทำการเพื่อวิสาหกิจนั้นเอง
และวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความคุ้มของวิสาหกิจนั้น บุคคลเช่นว่านี้จะไม่ถือว่าเป็น
ตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคนี้
7. ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียในรัฐผู้ทำสัญญาที่อิกรูปหนึ่งควบคุมหรืออยู่ในความ
ควบคุมของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรูปหนึ่งหรือซึ่งประกอบธุรกิจในอิกรูป
หนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะพำนักสถานประกอบการตามหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่ง
บริษัทใดเป็นสถานประกอบการตามของอิคบริษัทหนึ่ง

ข้อ 6 เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

1. เงินได้ที่ผู้มีส่วนได้เสียของรัฐผู้ทำสัญญาที่อิกรูปหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จากการขายหรือการป้าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรูปหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอิกรูปหนึ่งนั้น
2. คำว่า “อสังหาริมทรัพย์” ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ด้านกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่ง
ทรัพย์สินนั้นดังอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดจะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์
ปศุสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและป้าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของ
กฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิในนามของสิทธิ์เก็บกินในอสังหาริมทรัพย์
และสิทธิ์ต่าง ๆ ที่จะได้รับชาระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนด้วยตัว เป็นค่า
ตอบแทนในการทำงานหรือสิทธิในการทำงานในบุนเดร์ แหล่งแร่ และทรัพยากรธรรมชาติ
อย่างอื่น ส่วนเรื่องคืนภาษี เรื่อง และอาค่าเชยาน ไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
3. บทบัญญัติของวรรค 1 ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โภคธรรม การให้เช่า หรือการ
ใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่น
4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 3 ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ
และเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ 7

เงินได้และกำไรจากธุรกิจ

1. เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาธุรกิจนี้ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนี้ เว้นแต่ วิสาหกิจนี้ประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการดาวน์ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนี้ประกอบธุรกิจลงกล่าวแล้วเงินได้หรือ กำไรของวิสาหกิจนี้อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากเงินได้หรือกำไรเพียงเท่าที่ พึงดีอ่าวเป็นของ
 - ก) สถานประกอบการดาวน์
 - ข) การขายของหรือสินค้าในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นอันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกันของหรือ สินค้าที่ขายโดยผ่านทางสถานประกอบการดาวน์ หรือ
 - ค) กิจกรรมธุรกิจอื่น ๆ ที่ประกอบการในอีกรัฐหนึ่งนั้นอันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน การประกอบธุรกิจโดยผ่านทางสถานประกอบการ
2. ภาษีได้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค 3 ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาธุรกิจนี้ประกอบ ธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการดาวน์ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่งนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ต้องจ่ายเงินได้หรือกำไรเป็นของสถานประกอบการ ดาวน์ในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการดาวน์จะได้รับ ถ้าสถานประกอบการ ดาวน์เป็นวิสาหกิจขั้นแยกต่างหากและประกอบกิจการเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันภายใต้ ภาวะเช่นเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันและติดต่อกันอย่างเป็นอิสระ โดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตน เป็นสถานประกอบการดาวน์
3. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการดาวน์ จะขอมให้หักค่าใช้จ่ายซึ่งมีขึ้นเพื่อความ ชุ่งประสารศักดิ์ของธุรกิจของสถานประกอบการดาวน์ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและ จัดการทั่วไปไม่ว่าจะเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการดาวน์ตั้งอยู่หรือที่อื่น อย่างไรก็ตาม การจ่ายของสถานประกอบการดาวน์ (ยกเว้นกรณีการใช้คืนค่าใช้จ่ายจริง) ให้แก่สำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจหรือจ่ายให้แก่สำนักงานอื่น ๆ ของวิสาหกิจนี้ ไม่ให้นำมา หักเป็นรายจ่ายสำหรับการจ่ายในรูปของค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่มี ลักษณะคล้ายคลึงกันเพื่อเป็นการทดแทนสำหรับการใช้แบบหนึ่งต่อแบบอื่น ๆ หรือในรูปของ ค่านายหน้าเพื่อการบริการเฉพาะอย่าง หรือเพื่อการจัดการให้หรือค่าตอบแทนเงินเดือนยกเว้น กรณีของวิสาหกิจธนาคารให้แก่สถานประกอบการดาวน์ ในท่านองเดียวกัน การกำหนดกำไร ของสถานประกอบการดาวน์ไม่ให้อีกว่าเป็นรายรับ (ยกเว้นกรณีการใช้คืนค่าใช้จ่ายจริง)

สำหรับจำนวนที่เรียกเก็บจากสำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจ หรือสำนักงานอื่น ๆ ของวิสาหกิจนั้นในส่วนของค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเพื่อเป็นการทดแทนสำหรับการใช้แบบหรือสิทธิอื่น ๆ หรือในรูปของค่านาญหน้าสำหรับการบริการเฉพาะอย่าง หรือเพื่อการจัดการให้ หรือค่าตอบแทนที่สถานประกอบการควรเป็นผู้ให้ได้แก่สำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจหรือสำนักงานอื่น ๆ ของวิสาหกิจแห่งนั้นเว้นแต่กรณีที่วิสาหกิจประกอบกิจกรรมการ

4. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญาที่จะกำหนดกำไรอันดีอีกเป็นของสถานประกอบการ โดยอาศัยกฎฐานอัตราต่อวันร้อยละของยอดรายรับก่อนหักกำไรจ่ายของวิสาหกิจหรือของสถานประกอบการดาวน์ หรือโดยอาศัยกฎฐานแห่งการปันส่วนผลกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่าง ๆ ของวิสาหกิจมิให้ข้อความในวรรค 2 ตัดหนทางของรัฐผู้ทำสัญญาที่จะกำหนดกำไรเพื่อเติบโต โดยวิธีเช่นว่าน้ำเงินเป็นไปตามประเพณี อย่างไรก็ตาม วิธีที่กำหนดนั้นจะต้องเป็นวิธีที่มีผลตามหลักการค่าต่าง ๆ ซึ่งกำหนดไว้ในข้อนี้
5. มิให้ดีอ่าวเงินได้หรือกำไรใด ๆ เป็นของสถานประกอบการดาวน์ โดยเหตุผลพิจารณา
6. เพื่อกำหนดกำไรที่จะได้รับโดยวิธีเดียวกันเป็นปี ๆ ไป แล้วแต่จะมีเหตุผลอันสมควร
7. ในกรณีที่เงินได้หรือกำไรรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งอนุสัญญาที่มิให้บันทึกอยู่ด้วยข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระทบกระเทือนโดยบันทึกอยู่ด้วยข้อที่

ข้อ 8

เงินได้ (กำไร) จากการสนับสนุนทางการเมืองและการระหว่างประเทศ

1. เงินได้หรือกำไรที่ได้รับโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาที่จะกำหนดการค่าเบินการเดินทางอาหารในการจราจรระหว่างประเทศให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่จะกำหนด
2. เงินได้หรือกำไรที่ได้รับโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาที่จะกำหนดการค่าเบินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง แต่ภาษีที่เรียกเก็บในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นจะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 50 ของภาษี

3. ให้รับบัญชีของบรรจุ 1 และ 2 บังคับเก็บเงินได้หรือก้าวจากการเข้าร่วมกลุ่ม การเข้าร่วมในธุรกิจ หรือการเข้าร่วมในด้านแทนเพื่อดำเนินการระหว่างประเทศด้วย

**ข้อ 9
การปรับเปลี่ยนได้ (ถ้าໄດ້)**

ในกรณีที่

- ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ที่ต้องการรักษาหนี้ที่เข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ
การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ที่ต้องการรักษาอิกรัฐหนึ่ง หรือ
ข) กดุณบุคคลเดียวที่เข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือ
ร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ที่ต้องการรักษาอิกรัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ที่ต้องการรักษา
อิกรัฐหนึ่ง

และในแต่ละกรณีได้มีการวางแผนหรือดึงบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์
ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งมีผลต่อไปจากเงื่อนไขอันที่มีระหว่างวิสาหกิจอิสระ เงินได้หรือ
ก้าวไปได้ฯ ซึ่งควรจะมีแก้วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีเงื่อนไขเหตุแห่ง
เงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นเงินได้หรือก้าวไปของวิสาหกิจนั้น และเก็บภาษีได้ตามนั้น

**ข้อ 10
เงินปันผล**

- เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นสูญเสียที่อยู่ในรัฐผู้ที่ต้องการรักษาอิกรัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียในรัฐ
ผู้ที่ต้องการรักษาอิกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอิกรัฐหนึ่งนั้น
- อย่างไรก็ตาม เงินปันผลที่นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ที่ต้องการรักษาซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล
เป็นผู้มีส่วนได้เสียและค่าตอบแทนกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผล
ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น
ข้อความของกรณีจะไม่กระทบกระเทือนต่อการจัดเก็บภาษีจากบริษัทในส่วนที่เกี่ยวข้องก้าว
ที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป

3. คำว่า “เงินปันผล” ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึงเงินได้จากหุ้นหรือสิทธิอื่น ๆ อันมีส่วนร่วมอยู่ในผลกำไร ซึ่งมิใช่สิทธิเรียกร้องในหนี้ รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่น ๆ ในบริษัทซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐซึ่งบริษัทที่ทำการแบ่งให้เป็นผู้มีสิทธิ์ถือที่อยู่
4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเข้าของผู้รับผลประโยชน์จากเงินปันผลเป็นผู้มีสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาดูแลหนี้ประจำกองธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีสิทธิ์ที่อยู่โดยผ่านสถานประกอบการสาธารณูปโภคที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากกฎหมายประจำการประจารที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้นในส่วนที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องในประกาศสำคัญกับสถานประกอบการสาธารณูปโภคที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น ในการพิจารณาให้ใช้บทบัญญัติข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี
5. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาดูแลหนี้ได้รับเงินได้หรือกำไรงามรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะไม่ตั้งบังคับจัดเก็บภาษีใด ๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เว้นแต่ทราบเท่าที่ได้เข้าเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งหรือทราบเท่าที่การถือหุ้นในส่วนที่เกี่ยวกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องในประกาศสำคัญกับสถานประกอบการสาธารณูปโภคที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และจะไม่กำหนดให้ก่อไร้ที่บังคับได้แบ่งสรรของบริษัทดังเดียวกับภาษีกำไรที่บังคับให้แบ่งสรร เมื่อว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่บังคับได้แบ่งสรรนั้นจะประกอบขึ้นด้วยเงินได้หรือกำไรที่เกิดขึ้นในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมด หรือบางส่วนก็ตาม ในมิชั่นความได้ในกรณีจะแบ่งความเป็นการขาดของรัฐผู้ทำสัญญาดูแลหนี้จากการเก็บภาษีเงินได้ตามกฎหมายของรัฐนั้นจากกำไรที่ส่งออกโดยสถานประกอบการสาธารณูปโภคที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น

ข้อ 11

คอกเบี้ย

1. คอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาดูแลหนี้ และจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. อย่างไรก็ตาม คอกเบี้ยเช่นวันนี้อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งคอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของผลประโยชน์ของคอกเบี้ย ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนคอกเบี้ยทั้งสิ้นในกรณีที่คอกเบี้ยนั้นได้รับโดยผู้มีสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่ง

- ก) ในการพิเป็นผู้มีอิสิทธิ์ที่อยู่ในสถานที่นี้ ให้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการค้า
- ข) ในการพิเป็นผู้มีอิสิทธิ์ที่อยู่ในประเทศไทย เป็นสถานที่นี้ ได้รับใบอนุญาตฯ (รวมทั้งบริษัท ประจำกันกับ)
3. แม้จะมีบัญญัติของวรรค 2 ของข้อนี้ คอกเปี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐสูตทำสัญญาไว้หนึ่ง แต่จะจ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐสูตทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง องค์การบริหารที่จัดตั้งขึ้นในรัฐนั้น ธนาคารกลางของรัฐสูตทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยจะได้รับการยกเว้นภาษีในรัฐสูตทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก
4. คำว่า “คอกเปี้ย” ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากการบริการของหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนวนของหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิ์ร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่ และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รับบาตร และเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นส่วน รวมทั้งหรือเมื่อมากะรังวัดอันสูงพนักกับหลักทรัพย์ พันธบัตรหรือหุ้นส่วนที่น้ำหนัก รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะท่านของเดียวกันกับเงินได้จากการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภายใต้การของรัฐสูตทำสัญญาซึ่งเงินได้นั้น เกิดขึ้น
5. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช้บังคับ ถ้าจำกัดของคอกเปี้ยเป็นผู้มีอิสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐสูตทำสัญญาไว้หนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐสูตทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งคอกเปี้ยนั้นเกิดขึ้น โดยผ่านสถานประกอบการด้วยที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือจะทำกิจกรรมในอีกรัฐหนึ่งโดยให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากกฎหมายประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิ์บริการของหนึ่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคอกเปี้ยที่จ่ายมิส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการด้วยหรือฐานประกอบการประจำนั้น หรือกิจกรรมทางธุรกิจตามที่ได้ระบุไว้ในวรรค 1 (ค) ของข้อ 7 ในกรณีเช่นว่านี้จะใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือ ข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี
6. คอกเปี้ยให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐสูตทำสัญญาไว้หนึ่งเมื่อถูกจ่ายในกรณีสถานที่นี้ คือ ของค์การบริหารที่จัดตั้งขึ้นในรัฐนั้น หรือผู้มีอิสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐนั้น และในกรณีประเทศไทย คือรัฐนั้นเอง องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีอิสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อบุคคลที่จ่ายคอกเปี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีอิสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐสูตทำสัญญาไว้หนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการด้วยหรือฐานประกอบการประจำที่อยู่ในรัฐสูตทำสัญญาไว้หนึ่งซึ่งหนึ่งที่ต้องจ่ายคอกเปี้ยนั้นเกิดขึ้น และคอกเปี้ยนั้นคอกเป็นภาระแก่สถานประกอบการด้วยหรือฐานประกอบการประจำ คอกเปี้ย เช่นว่านั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการด้วยหรือฐานประกอบการประจำนั้น ดังต่อไปนี้

7. ในการพิที่โดยเหตุผลแห่งความตื้นพันธ์พิเศษระหว่างผู้ชายและเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลกังวลนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนคงเดิมที่จ่ายให้กันนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิ เรียกซึ่งหนี้อันเป็นภาระแห่งการจ่ายคงเดิมที่ว่าจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ คงลงกันระหว่างผู้ชายกับเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หากไม่มีความตื้นพันธ์เข่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้นตัวนับเกินของเงิน ที่ชำระนั้นให้คงเดิมภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึง บทบัญญัติข้างต้น ฯ แห่งอนุสัญญาด้วย

ข้อ 12

ค่าเสียด้วย

- ค่าเสียด้วยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีเดิมที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
- อย่างไรก็ตาม ค่าเสียด้วยที่นั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งค่าเสียด้วยนั้นเกิดขึ้นและ ตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของผลประโยชน์ของค่าเสียด้วยนั้นภาษีที่เรียกเก็บจะ ต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนค่าเสียด้วยด้วยตัวเอง
- คำว่า “ค่าเสียด้วย” ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใด ๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อ การดำเนินการใช้ หรือเสียด้วยในการใช้ อิงเสียด้วยในงานตรวจสอบ ศึกษาเรื่องงาน วิทยาศาสตร์ รวมทั้งพิสูจน์สภาพนิเวศ พิสูจน์หรือเตาปีที่ใช้สำหรับการกระชาบที่ของวิทยาหรือ ไฟฟ้าทั้งนี้ ศึกษาพิสูจน์ เครื่องหมายการค้า แบบหรือทุนอิสระ แผนผัง ชุดครุภัณฑ์ หรือรวมวิธี อัลกอริtm หรือเพื่อการใช้ หรือเสียด้วยในการใช้ถูกประพันธ์ทางอุดสาหกรรม พาณิชยกรรมหรือ วิทยาศาสตร์ หรือเพื่อข้อสอบภาคภูมิทั่วไป ประจำการ ทางอุดสาหกรรม พาณิชยกรรมหรือ ทางวิทยาศาสตร์
- บทบัญญัติของวรรค 1 และวรรค 2 จะไม่ใช้บังคับถ้าเจ้าของผลประโยชน์ของค่าเสียด้วยเป็น ผู้มีเดิมที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งซึ่งค่าเสียด้วยนั้น เกิดขึ้น โดยผ่านสถานประกอบการต่างที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือประกอบการในรัฐผู้ทำสัญญา อีกรัฐหนึ่งนั้น โดยให้บริการต่ำนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ใน รัฐนั้น และเสียด้วยหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับค่าเสียด้วยที่จ่ายนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องในประจำ สำคัญกับสถานประกอบการต่าง หรือฐานประกอบการประจำนั้น หรือกิจกรรมทางธุรกิจ คุณที่ได้ระบุไว้ในวรรค 1 (ค) ของข้อ 7 ในกรณีเช่นว่านี้ให้รับบทบัญญัติของข้อ 7 หรือ ข้อ 14 บังคับແຕ່ວັດເຄີຍ

5. ค่าสิทธิให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งหนัง เมื่อผู้จ่ายในกรณีพันธะรัฐวัสดุเชิงคือ องค์การบริหารที่ได้จัดตั้งขึ้นในรัฐนั้น หรือผู้มีเดินท่องถูกในรัฐนั้น และในกรณีของประเทศไทย คือ รัฐนั้นเอง องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีเดินท่องถูกในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อบุคคลซึ่งถือเป็นผู้มีเดินท่องถูกในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการด้วยหรือฐานประกอบการประจำไว้ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งหนึ่งขึ้นก่อให้เกิด พันธะกรณีที่จะต้องนำค่าสิทธิที่เกิดขึ้น แต่ถ้าสิทธินั้นคงเป็นภาระแก่สถานประกอบการ ด้วยหรือฐานประกอบการประจำนั้น ค่าสิทธิจะเข่นว่ามันนี้ให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่ง สถานประกอบการด้วยหรือฐานประกอบการประจำนั้นด้วย
 6. ในกรณีที่ได้พยายามแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผู้รับผลประโยชน์หรือ ระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธิที่จ่ายให้กันนั้น เมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิ หรือขอถอนออกเป็นบุคคลเหตุแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลง กันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เข่นว่ามันนับบัญชี ของขึ้นนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินจำนวนหลังในกรณีเข่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ คงเก็บภายใต้ความคุ้มครองของรัฐผู้ทำสัญญาเดลารัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบัญชีเดิม ๆ แห่ง อนุสัญญา นั้นด้วย

ໜອ 13

ผลให้จากการจำหน่ายภาระยังคงมี

ผลได้ที่ผู้มีอิสานที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่งได้รับจากการจำหน่ายของห้ามทรัพย์ตามที่ระบุไว้ในข้อ 6 และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

- ผลได้จากการเข้าหน่วยสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการตามที่ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่งมืออยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ สังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำตัวซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่ง มืออยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิกร่วมทั้งผลได้จากการเข้าหน่วยของสถานประกอบการตามเห็นว่าดี (โดยคำพังหรือรวมกับ วิสาหกิจทั้งหมด) หรือของฐานประกอบการประจำตัวท่านนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง นั้น
 - ไม่มีข้อความใดในวรรคนี้ที่จะขัดขวางรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่งรัฐใดในการเก็บภาษีผลได้หรือ เก็บได้จากการเข้าหน่วยหรือการโอนหุ้นหรือหักทรัพย์อื่น ๆ

4. ผลได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาเรียกว่าหนึ่งได้วินิจฉัยการดำเนินการที่ใช้ในการตรวจสอบว่ามีประเทศหรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดียวกับเรื่องของอาชญาณเข่นว่ามันจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
 5. ผลได้จากการดำเนินการที่เป็นหนึ่งจากที่กล่าวไว้ในวรรค 1, 2, 3 และ 4 ของข้อนี้ และในวรรค 3 ของข้อ 12 จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้ดำเนินการเป็นผู้เดียว

หน้า 14

เงินได้จากการซื้อขายบุคคลที่เป็นอิสระ

1. เมื่อได้ที่รัฐสั่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารักษาให้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอันๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเรียกเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
 2. ค่าว่า “บริการวิชาชีพ” ให้รวมถึงโดยเฉพาะกิจกรรมที่เป็นอิสระทางด้านวิชาชีพแล้ว
รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ หันดแพทย์
ทนายความ วิศวกร สถาปนิก และนักบัญชี

10 15

เงินได้จากการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

1. ภายนอกบัญชีติดของข้อ 16, 18 และ 19 เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทน อย่างอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งสูญเสียที่อยู่ในรัฐสูญทำสัญญาเรียบร้อยหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับ การจ้างงานจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐหนึ่ง เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำการในรัฐสูญทำสัญญา อิกรัฐหนึ่ง ด้านการจ้างงานเข่นว่าหนึ่ง ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง
 2. เมื่อบันทึกบัญชีติดในวรรค 1 ค่าตอบแทนที่สูญเสียที่อยู่ในรัฐสูญทำสัญญาเรียบร้อยหนึ่งได้รับในส่วน ที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำการในรัฐสูญทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐสูญทำ สัญญาที่กล่าวเจ้อธิบายดัง

- ก) ผู้รับอยู่ในรัฐผู้ท้าทายอิกรัฐหนึ่งจะยกห้ามการนำเรือมาขายและเวลา รวมกันไม่เกิน 183 วันภายในปีปฏิทินที่เดิมช่อง ในส่วนที่อยู่ในสภาพธรรษุรสเจ็บ และไม่เกิน 183 วัน ในระยะเวลาเดินทางเดือนใด ๆ ในส่วนที่อยู่ในประเทศไทย และ
- ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีอิสสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐผู้ท้าทายอิกรัฐหนึ่ง แตะ
- ค) ค่าตอบแทนนั้นไม่ได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการชาวหรือฐานประกอบการประจำ ซึ่งนายจ้างมิอยู่ในอิกรัฐหนึ่งนั้น
3. โดยไม่ด้องคำนี้เมื่อบัญญัติในวรรคก่อน ๆ ของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับ การทำงานในเรือหรืออาสาสมัครที่ใช้ค่านินการในการตรวจสอบระหว่างประเทศ โดยวิถีทางกิจ ของรัฐผู้ท้าทายอิกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ท้าทายอิกรัฐนั้น

ข้อ 16

ค่าป่วยการของกรรมการ

- ค่าป่วยการของกรรมการ และเงินที่รับรองอย่างอันด้อยคือสิ่งที่ ซึ่งผู้มีอิสสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐผู้ท้าทายอิกรัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัท ซึ่งมีอิสสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐผู้ท้าทายอิกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอิกรัฐหนึ่งนั้น
- เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีอิสสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐผู้ท้าทายอิกรัฐหนึ่งได้รับในฐานะเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของบริษัท ซึ่งเป็นผู้มีอิสสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐผู้ท้าทายอิกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ท้าทายอิกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 17

เงินได้จากการแสวงผลประโยชน์กิจการ

- โดยไม่ด้องคำนี้เมื่อบัญญัติในข้อ 14 และ 15 เงินได้ที่ผู้มีอิสสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐผู้ท้าทายอิกรัฐหนึ่ง ได้รับในฐานะนักแสดง อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือนักกีฬาจากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนที่กระทำในรัฐผู้ท้าทายอิกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอิกรัฐหนึ่งนั้น

2. ในการมีเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำให้บังแทรกหรือนักกีฬาความสามารถของคนนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬา แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติตามข้อ 7, 14 และ 15 เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ที่กิจกรรมนั้น ๆ ของนักแสดงหรือนักกีฬาได้มีการกระทำ
3. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติตามข้อ 7 ในกรณีกิจกรรมด่าง ๆ ที่กล่าวถึงในวรรค 1 ที่จัดให้มีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกหนึ่ง โดยบริษัหากิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ก้าวไปซึ่งวิสาหกิจชั้น วันนั้นได้รับจากการให้มีกิจกรรมเหล่านี้ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก

ข้อ 18

เงินบำนาญ

1. ภาษีได้นับต้นแห่งบทบัญญัติตามข้อ 2 ของข้อ 19 เงินบำนาญและค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันที่จ่ายให้แก่ผู้เดินท่องยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งสำหรับการทำงานในอดีต จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
2. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติตามข้อ 1 เงินบำนาญและค่าตอบแทนอื่น ๆ ซึ่งคล้ายคลึงกัน ที่ผู้เดินท่องยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ด้วยการจ่ายนั้นคงเป็นภาระแก้วิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือสถานประกอบการด้วยที่ตั้งอยู่ ในรัฐนั้น

ข้อ 19

เงินได้จากการรัฐบาล

1. ๑) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือองค์กร บริหารที่ได้จัดตั้งขึ้นในรัฐนั้นให้แก่บุคคลธรรมดานในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือองค์กรนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น
- ๒) อายางไรก็ตาม ค่าตอบแทนดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น ด้วยการนั้นได้เกิดขึ้นในรัฐนั้น แต่บุคคลธรรมดานเป็นผู้มีอิสระท่องยู่ในรัฐนั้น ผู้ช่วย
 - (1) เมื่อกันชาติของรัฐนั้น หรือ
 - (2) ไม่ได้เป็นผู้เดินท่องยู่ในรัฐนั้นเพียงเพื่ออยู่ประจำที่จะให้ับบริการนั้น

2. ก) เงินบำนาญได้ ๆ ที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญาหรือหน่วยงานหรือ
องค์กรนิเวศส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญาหรือหน่วยงานให้แก่บุคคลธรรมดายได้
อันเนื่องจากบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือองค์กรนิเวศส่วนท้องถิ่น จะเก็บภาษีได้เฉพาะ
ในรัฐนั้นเท่านั้น
- ข) อายุไว้ด้วย เงินบำนาญนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ด้านบุคคล
ธรรมดานั้นเป็นผู้มีอัณห์ที่อยู่และเป็นคนชาติของรัฐนั้น
3. บทบัญญัติของข้อ 15, 16 และ 18 จะให้บังคับแก่ค่าตอบแทนและเงินบำนาญอันเนื่องจากการ
ให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจได้ ๆ ที่ดำเนินการโดยรัฐผู้ทำสัญญาหรือหน่วยงานหรือองค์กรนิเวศ
ที่จัดตั้งขึ้นในรัฐนั้น

ข้อ 20

เงินที่จ่ายให้แก่บุคคล

เงินที่ได้รับโดยบุคคลจากบริษัทฝ่ายงานผู้ซึ่งเป็นหรือในเวลาภก่อนหน้ามาเมื่อตนรัฐผู้ทำสัญญา
หรือหน่วยงานเป็นผู้มีอัณห์ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นผู้อยู่ในรัฐที่ก่อตั้งวิธีดังรัฐแรกนั้นเพียง
เพื่อวัตถุประสงค์ ในการศึกษาหรือการฝึกอบรม และให้ไว้เพื่อความประสงค์ในการครอบครองเชิงและ
การศึกษาในอุปกรณ์ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ก่อตั้งวิธีดังรัฐแรกโดยมีเงื่อนไขว่าเงินที่จ่ายนั้นเกิดจาก
แหล่งในอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ 21

เงินที่จ่ายให้ศาสตราจารย์ ครุ และนักวิจัย

บุคคลธรรมดายผู้ซึ่งเป็น หรือในเวลาภก่อนหน้าที่จะไม่เมื่อตนรัฐผู้ทำสัญญาหรือหน่วยงานเป็น
ผู้มีอัณห์ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งแตะเป็นผู้ซึ่งได้ไปเมื่อตนรัฐผู้ทำสัญญาที่ก่อตั้งวิธีดังรัฐแรกนั้น
ตามค่าเชื้อของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาอื่นใดที่คล้ายกันซึ่งได้
รับการรับรองจากผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องในรัฐผู้ทำสัญญาที่ก่อตั้งวิธีดังรัฐแรกเป็นเวลาไม่เกินสองปี
เพื่อวัตถุประสงค์ในการสอนหรือการวิจัยหรือทั้งสองประการที่สถาบันการศึกษาเข่นว่ามีนั้น
จะได้รับการยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นสำหรับค่าตอบแทนจากการสอนหรือการ
วิจัยชั่วหน้า

ข้อ 22

เงินได้สั่น ๆ

บรรหารการเงินได้ของผู้มีอิสระอยู่ในรัฐถ้าสัญญาเรียกหนี้ซึ่งมิได้เก็บข้องในข้อก่อน ๆ แห่งอนุสัญญาดังนี้ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐที่เงินได้นั้นเกิดขึ้น

ข้อ 23

วิธีการจัดการเก็บภาษีข้อน

1. กฎหมายที่ให้บังคับอยู่ในรัฐถ้าสัญญาเรียกหนี้ซึ่งรัฐใดจะบังคับต่อไปในการเก็บภาษีจากเงินได้ในรัฐถ้าสัญญาเดียวกันนี้ แล้วแต่ในกรณีที่มีบทบัญญัติไว้ชัดแจ้งให้เป็นอย่างอื่นในอนุสัญญาดังนี้ ในกรณีที่เงินได้ดังกล่าวเป็นภาษีในรัฐถ้าสัญญาหักสองร้อย ก็ให้ได้รับการบรรเทาภาระจากการเก็บภาษีข้อนตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคต่อไปนี้
2. ในกรณีของประเทศไทย ภาษีรัษฎาที่ต้องชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่ได้รับจากทางพันธุรัฐรัฐเดียว จะถอนให้ถือเป็นเครดิตต่อภาษีไทยที่ต้องชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้เข้าบานนั้น อย่างไรก็ตาม เครดิตนั้นจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีไทยในส่วนที่ได้คำนวณไว้ก่อนที่จะให้เครดิตตามจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้นั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีเงินได้นั้น เป็นเงินปันผลซึ่งจ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีอิสระอยู่ในรัฐเดียวให้แก่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีอิสระอยู่ในประเทศไทย และอีกทั้งไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของทุนที่มีสิทธิออกเสียงของบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล ประเทศไทยจะยกเว้นภาษีที่เรียกเก็บจากเงินได้นั้น แต่ในการคำนวณภาษีสำหรับเงินได้ส่วนที่เหลือของบุคคลนั้นอาจใช้อัตราภาษีตามที่ควรจะเป็นอัตราเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นไม่ได้รับการยกเว้นเพิ่มขึ้น
3. ในกรณีของสหพันธรัฐรัฐเดียว ภาษีไทยที่ต้องชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่ได้รับในประเทศไทย จะถอนให้เป็นเครดิตต่อภาษีรัฐเดียวที่ต้องชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้เข้าบานนั้น อย่างไรก็ตาม เครดิตนั้นจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีรัฐเดียวในส่วนที่ได้คำนวณไว้ก่อนที่จะให้เครดิตตามจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้เข้าบานนั้น เพื่อความนุ่งประดงค์ของวรรคดังต่อไปนี้ คือว่า “ภาษีไทยที่ต้องชำระ” ให้ถือว่ารวมถึงจำนวนภาษีไทย ซึ่งควรจะต้องชำระด้วยภาษีไทยนั้น มิได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนตามกฎหมายส่วนต่างพิเศษ ซึ่งผูกหมายที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางเศรษฐกิจในประเทศไทย ที่มีผลให้บังคับ ณ วันลงนามของอนุสัญญาดังนี้ หรือซึ่งอาจมีมาใช้กฎหมายเมื่อได้มีการแก้ไข หรือเมื่อได้มีการเพิ่มเติมกฎหมายดังนี้ ที่มีอยู่แล้ว

ข้อ 24

การไม่มีสิ่งประดับติด

1. กรณาราชิกของรัฐผู้ที่ทำสัญญาธุรกิจนั้น บุคคลตามกฎหมาย และห้างร้านส่วนของทะเบียนภาษีได้ กฎหมายของรัฐผู้ที่ทำสัญญาธุรกิจนั้น จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ที่ทำสัญญาธุรกิจธุรกิจนั้นให้เสียภาษี อากรใด ๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมายที่ใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือ ไปจาก หรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งกันและ กัน ของอิกรัฐนั้นนั่นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกัน บทบัญญัตินี้จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันบุคคลผู้ใดได้เป็นผู้มีอิทธิพลที่อยู่ ในรัฐผู้ที่ทำสัญญาธุรกิจนั้นหรือทั้งสองรัฐ
2. ภาษีอากรที่เก็บจากสถานประกอบการดาวรุ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ที่ทำสัญญาธุรกิจนั้นมีอยู่ ในรัฐผู้ที่ทำสัญญาธุรกิจนั้น จะต้องไม่เรียกเก็บในรัฐผู้ที่ทำสัญญาธุรกิจธุรกิจนั้นนั้น โดยเป็นการ อนุเคราะห์ที่น้อยกว่าภาษีที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของรัฐผู้ที่ทำสัญญาธุรกิจธุรกิจนั้นที่ประกอบ กิจกรรมอย่างเดียวกัน
3. วิสาหกิจของรัฐผู้ที่ทำสัญญาธุรกิจนั้นซึ่งผู้มีอิทธิพลที่อยู่ในรัฐผู้ที่ทำสัญญาธุรกิจธุรกิจนั้นคณาตีบวารือ หลักคณเป็นเจ้าของหรือควบคุมทุนทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ที่ทำสัญญาธุรกิจที่กล่าวถึงรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือปฏิบัติตามข้อ กำหนดกฎหมายที่ใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจาก หรือเป็นภาระหนักกว่า ภาษีอากรและข้อกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวิสาหกิจอื่นที่ค่าซึ่งกันของรัฐผู้ที่ทำสัญญา ที่กล่าวถึงรัฐแรกนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม
4. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่เปลี่ยนแปลงเป็นการยกเว้นให้รัฐผู้ที่ทำสัญญาธุรกิจนั้นถ้องยอมให้แก่ผู้ อิทธิพลที่อยู่ในรัฐผู้ที่ทำสัญญาธุรกิจธุรกิจนั้น ซึ่งค่าตอบแทนส่วนบุคคลใด ๆ การบรรเทากำลังและ การ หักลดเพื่อความทุ่มปะรังค์ทางภาษีอื่นเมื่อมากกว่าความเป็นผลเมือง หรือความรับผิดชอบต่อ ครอบครัว ซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีอิทธิพลที่อยู่ในรัฐของตน
5. บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะภาษีอากรซึ่งอยู่ในขอบเขตของอนุสัญญา นี้ เท่านั้น

ข้อ 25

วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน

1. ในกรณีผู้มีสิทธิที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่ายนี้พิจารณาเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่งรัฐใดหรือทั้งสองรัฐมีผลหรือจะมีผลให้เกิดองค์กรเสียหายจากการโดยไม่เป็นไปตาม
อนุสัญญาฉบับนี้ บุคคลผู้นี้อาจยื่นเรื่องราวของคนด้อยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาที่ตน
มีสิทธิที่อยู่โดยไม่ต้องคำนึงถึงทางแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภาคในของรัฐผู้ทำสัญญาที่ตน
คำร้องต้องการต้องขึ้นศาลปีบังจากที่ได้มีการแจ้งการกระทำครั้งแรกที่ก่อให้เกิด
การเรียกเก็บภาษีอันไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้
2. ถ้าข้อคดีด้านนี้ประ掏ฎเกลี้ยหัวหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควรแต่ดันไม่สามารถที่จะ
หาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขการณ์นี้โดยความตกลง
ร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเงินการเก็บภาษีอันไม่เป็น
ไปตามอนุสัญญานี้
3. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะต้องพยายามแก้ไขข้อบังคับอนุสัญญานี้โดยการคัดลงร่วมกัน
เกิดขึ้นเกี่ยวกับการศึกษาหรือการใช้บังคับอนุสัญญานี้โดยการคัดลงร่วมกัน
4. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอาจตัดต่อภัยด้วยตนเอง เพื่อความมุ่งประสงค์ให้มีความ
ตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อน ๆ นั้น

ข้อ 26

การแลกเปลี่ยนข้อมูลทาง

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะแลกเปลี่ยนข้อมูลทางเดสก์ท็อปอันจำเป็นแก่การปฏิบัติงานทาง
บัญญัติของอนุสัญญานี้หรือความกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเกี่ยวกับภารกิจที่อยู่ใน
ขอบข่ายของอนุสัญญานี้เท่าที่ภารกิจความกู้ภัยทางน้ำในมีขัดกันกับอนุสัญญานี้ ข้อมูลทาง
ดังที่ได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะถูกใช้เพื่อการดำเนินการที่ได้รับ
ภายใต้กฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคลหรือ
เจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาสตราจารย์การฝ่ายบริหาร) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการจัดเก็บ
การบังคับหรือการดำเนินคดี หรือการซื้อกำลังดูกรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจที่อยู่ใน
ขอบข่ายของอนุสัญญานี้ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่เริ่มวันนี้จะใช้ข้อมูลเดสก์ท็อปเพื่อความ
มุ่งประสงค์นั้นเท่านั้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเปิดเผยข้อมูลเดสก์ท็อปในการดำเนิน
กระบวนการพิจารณาของศาลหรือในคำวินิจฉัยข้อความของศาล

2. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ให้เปลี่ยนความหมายหน้าบัญชีของวรรค ๑ เป็นการตั้งชื่อยกพันให้รู้สึกว่าสัญญาหรือหนึ่งร้อยได้ดัง
- ค่าเดินรายการทางการบริหาร โดยบิดเบือนไปจากกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรู้สึกว่าสัญญาหรือหนึ่งร้อยรู้สึกว่าสัญญาซึ่งกรุณานี้
 - ให้ข้อสอนเทศที่จะเปิดเผยความลับทางการค้า ฐานะ อุดหนากรรม หาผู้ซึ่งกรรมหรือวิชาชีพหรือกรรมวิชาทางการค้า หรือข้อสอนเทศที่จะการเปิดเผยจะเป็นการขัดกันในแบบสาระนี้
 - ให้ข้อสอนเทศที่จะเปิดเผยความลับทางการค้า ฐานะ อุดหนากรรม หาผู้ซึ่งกรรมหรือวิชาชีพหรือกรรมวิชาทางการค้า หรือข้อสอนเทศที่จะการเปิดเผยจะเป็นการขัดกันในแบบสาระนี้

ข้อ 27

มาตรฐานของผู้ปฏิบัติงานด้านการคุ้มและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกองทุน

ความคดลวงนี้จะไม่มีผลกระทำบังคับต่อเอกสารที่ทางการวันถูการของตามมาตรฐานของผู้ปฏิบัติงานด้านการคุ้มหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกองทุนตามหลักที่ไว้เพื่อห้ามก่อความเสียหายระหว่างประเทศหรือความบกบัญชีแต่ความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ 28

การเริ่มใช้บังคับ

รู้สึกว่าสัญญาหรือหนึ่งร้อยเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังอิกกรุณานี้โดยผ่านวิธีทางการคุ้มว่าได้ดำเนินการครบถ้วนตามข้อกำหนดของกฎหมายเพื่อให้มีผลบังคับใช้ของอนุสัญญาที่อนุสัญญาจะมีผลบังคับในวันที่ได้บอกกล่าวครั้นแล้วของการนออกต่อวันของทั้งสองฝ่าย และบทบัญชีของอนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับ

- ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาระที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือนำส่งในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากวันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ
- ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาระที่จ่าย สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากวันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ

